"ക്യാമ്പ് അനുഭവങ്ങൾ പങ്കിടുമ്പോൾ കുട്ടികൾക്ക് നൂറുനാവായിരുന്നു. ഇനിയും ഇതുപോലുള്ള ക്യാമ്പുകൾ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്ന് അവർ ഒന്നടങ്കം ആവശ്യപ്പെട്ടു"

നീലാകാശവും, വെള്ളിമേഘങ്ങളും, പച്ചപ്പട്ടുപുതച്ച വയലേലകളും എന്റെ മനസ്സിനെ ഒരുപാടൊരുപാട് സ്വാധീനിച്ചു. സ്നേഹനിർഭരമായ ഈ കുറച്ചുമണിക്കൂറുകൾ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവമായി അവശേഷിക്കും സ്നേഹസൗഹാർദ്ദ സല്ലാപങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഈ ദിനങ്ങൾ എനിക്ക് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കും

പവിത്ര
എൽ. എസ്സ്. എൻ. ജി. എസ്സ്. എസ്സ്. ഒറ്റപ്പാലം

ധിഷണക്കു പിന്നിൽ,

യു.എസ്സ്.എസ്സ്. സ്ക്രീനിംഗ് ടെസ്റ്റിലെ വിജയം ഓരോ കുട്ടിയ്ക്കും അഭിമാനം നൽകുന്നു. സ്ഥാപനത്തിന്റെ നിലവാരം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഒരു സൂചകമായും യു.എസ്സ്.എസ്സ്. വിജയങ്ങളെ കണക്കാക്കുന്നു.

എന്നാൽ

ഈ ധിഷണാശാലികളെ അംഗീകരിക്കാനും അവരുടെ കഴിവുകളെ വളർത്താനും നാം എന്തു ചെയ്തു? കഴിഞ്ഞ രണ്ട് വർഷമായി പ്രത്യേകിച്ചൊരു അധിക പ്രവർത്തനവും ആരും അവർക്കായി ഒരുക്കിയില്ല.

ഇപ്പോൾ

ജില്ലയിലെ വിദ്യാഭ്യാസ പരിശീലന കേന്ദ്രമായ ഡയറ്റ് ഇത്തരം കുട്ടികളെ എങ്ങിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാം എന്നതിന് മാതൃക നൽകാൻ ഒരു ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചു.

ഇതിൽ

ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങാൻ ശ്രീ. അക്കിത്തം, ശ്രീ. യു.കെ. കുമാരൻ തുടങ്ങിയ സാഹിത്യകാരന്മാർ, ശാസ്ത്രലോകത്തേക്ക് നയിക്കാൻ ശ്രീ. നാസ ഗഫൂർ, ചരിത്രാന്വേഷണത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയുണ്ടാക്കാൻ ഡോ: കെ.എൻ. ഗണേഷ് എന്നിങ്ങനെ പ്രഗത്ഭരുടെ ക്ലാസ്സുകളാൽ സമ്പന്നമായിരുന്നു ഈ മൂന്നുദിനങ്ങൾ.

ശേഷം

കുട്ടികൾ ഇത്തരം ക്യാമ്പുകൾ ധാരാളം നടത്തണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയുമായാണ് മടങ്ങിയത്. ഒരു ദിവസം പോലും കുട്ടിയെ മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് അയക്കാത്ത രക്ഷിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ നഷ്ടമോർത്ത് പരിതപിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ക്യാമ്പ് വിജയകരമായി. ഇത്തരം ക്യാമ്പുകളാണ് ഈ ധിഷണാശാലികൾക്കുള്ള പാരിതോഷികങ്ങൾ. ഈ അനുഭവം നൽകാൻ നമ്മുടെ വിദ്യഭ്യാസ വകുപ്പിന് കഴിയട്ടെ.

പ്രിൻസിപ്പൽ
ഡയറ്റ്, പാലക്കാട്.

രാമചന്ദ്രൻ
ക്യാമ്പ് കോ-ഓർഡിനേറ്റർ.

തീഷ്ണമായ ധിഷണ തേടി

- ജെ.കെ. രേണു, എം.ഇ.ടി.ഇ.എം.എച്ച്.എസ്.എസ്. മണ്ണാർക്കാട്

എത്രയെത്ര വർണ്ണിച്ചാലും വാതോരാതെ പറഞ്ഞാലും മതിയാവാത്ത ചിലയനുഭവങ്ങളുണ്ട് ഈ ലോകത്ത് ! അടുത്തുനിൽക്കുമ്പോഴും അകന്നുനിൽക്കുമ്പോഴും ഹൃദയതന്ത്രികളിൽ തട്ടി അനുരണനം ചെയ്ത് മനസ്സിനെ കുളിരണിയിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. അത്തരത്തിൽ എന്റെ മനസ്സിന്റെ കുങ്കുമചെപ്പിൽ എന്നെന്നും സൂക്ഷിച്ചുവെക്കാനേറെ ഓർമ്മകളായ പളുങ്കുമണികൾ ധിഷണ എനിക്കു സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. യു.എസ്.എസ് സ്ക്രീനിംഗ് വിജയികൾക്ക് ആനക്കര ഡയറ്റിൽ നടത്തിയ ത്രിദിന ക്യാമ്പായിരുന്നു ധിഷണ. സൗഹൃദത്തിന്റെ ചിറകുകളിലേറി അറിവിന്റെ വിശാലമായ മാനത്തേക്ക് പറന്നുയരാനുള്ള അവസരമായിരുന്നു ഞങ്ങൾ 25 പേർക്കും ധിഷണ. നിളയുടെ സംഗീതം പശ്ചാത്തലമൊരുക്കിയ ആനക്കരയിൽ ധിഷണയു ടെ അവസാന യാത്ര ചരിത്രാവശേഷിപ്പുകൾ തേടിയായിരുന്നു. ക്യാമ്പിന്റെ അവസാന നാളിൽ പുലരിയുടെ കുളിരിൽ ആകാംഷയോടെ ചരിത്രാന്വേഷണത്തിനൊരുങ്ങുമ്പോഴും മനസ്സ് പരിയാൻ പോകുന്ന സൗ ഹൃദങ്ങളെയോർത്ത് വേദനിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഡയറ്റിനുമുന്നിലെ റോഡിലൂടെ ചുറ്റിലെയും കാഴ്ചകൾ കണ്ട് അധ്യാപകർക്കും പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ടി.ടി.സി. ചേച്ചിമാർക്കുമൊപ്പം നടന്നു നീങ്ങുമ്പോൾ ഒന്നുമാത്രം അറിയാമായിരുന്നു. പ്രാചീനശിലായുഗത്തിന്റെ ശേഷിപ്പായ എന്തോ ചരിത്രാവശിഷ്ടം തേടിയാണീ യാത്ര എന്ന്. ചെങ്കുത്തായ കൂറ്റൻ കുന്നുകളുടെ ചെരിവിലൂടെ ഓടിക്കയറുമ്പോഴും ഊർജമേകിയത് സൗഹൃദത്തിന്റെ സന്തോഷം തന്നെയായിരുന്നു. കുറ്റിച്ചെടികൾ ചുറ്റിലും നിറഞ്ഞ കൂറ്റൻ പാറകഷണങ്ങൾ ഏറ്റി നിൽക്കുന്ന കുന്നിനുമുകളിൽനിന്നുള്ള കാഴ്ചകൾ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ ഏറെ സുന്ദരദൃശ്യങ്ങൾ പുത്തൻ അറിവുകൾ എന്റെ മനസ്സിൽ വരച്ചിട്ടു ഏറെ ദൂരമായി.... ഇനിയും .... എവിടെ? ഇതുതന്നെയാണ് എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയതുടിപ്പിന് താളം കൂട്ടിയിരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. ഏറെ ദൂരത്തെ യാത്രക്കുശേഷം ഞങ്ങളെത്തിപ്പെട്ടു. വിശാലമായി പരന്നുകിടക്കുന്ന ഒരു കുന്ന്. വിവിധ വർണ

ജനപ്രതിനിധികളുടെ നിറഞ്ഞ സദസ്സിൽ ഉദ്ഘാടനം

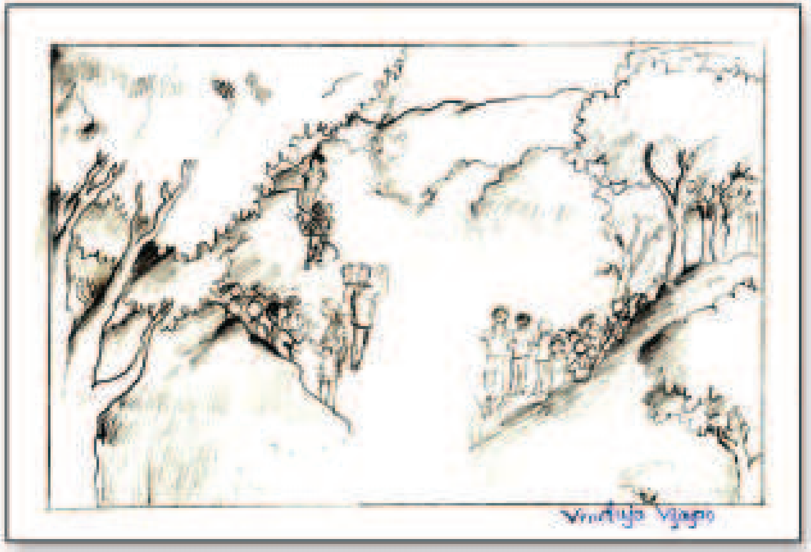
അവശേഷിപ്പ് തേടിയുള്ള യാത്ര ചിത്രകാരികൂടിയായ വിന്യജ വിജയൻ പകർത്തിയതിങ്ങനെ... !

യാത്രകളിൽ കുട്ടികൾക്ക് കൂട്ടായി ...
ഡയറ്റ് ഫാക്കൽറ്റി മെമ്പർമാരായ വേണുഗോപാലൻ, ഷാഹിതദാസൻ

ആദിമ മനുഷ്യന്റെ

അവശേഷിപ്പുകൾ തേടി...

- നിമിഷം. എം

22.01.2012 ഞായറാഴ്ച്ച 8.30 a.m ന് പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ ഗിഫ്റ്റഡ് ചിൽഡ്രനുവേണ്ടി നടത്തുന്ന ധിഷണ ക്യാമ്പിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 25 കുട്ടികളും അധ്യാപകരും അടങ്ങുന്ന സംഘം ആദിമ മനുഷ്യരുടെ നാൾ വഴികൾ തേടി ഒരു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. പാറകൾക്കും കുന്നുകൾ ക്കും ഇടയിലൂടെയുള്ള കാൽനട യാത്ര വളരെ ദുഃസ്സഹമായിരുന്നു. കാൽനടയ്ക്കിടയിൽ കുറ്റിപ്പുറത്തിന്റെ പ്രകൃതിഭംഗി യും ഭാരതപ്പുഴയുടെ സംഗീതവും എല്ലാം നയനാനന്ദകരമായിരുന്നു. അവസാനം ഞങ്ങൾ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെ കണ്ട കാഴ്ചകൾ ഏവരുടെയും മനസ്സി നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. ആദിമ മനുഷ്യൻ നടത്തിയിരുന്ന ശവസംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും, അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയും അധ്യാപകർ ഞങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുതന്നു. ഇടുവൻമാർ എന്നാണ് ഇത്തരം ആദിമ മനുഷ്യരെ വിളിച്ചിരുന്നത്. അവർ നിളാതീരത്ത് വസിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അവർ കാതങ്ങളോളം താണ്ടി ശവത്തെ ഒരു കുന്നിൻമുകളിലേക്ക് താങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. അവിടെ നാലഞ്ച് കാലുകൾ നാട്ടി അതിനുമുകളിൽ ഒരു പലകവയ്ക്കുകയും ശവത്തെ പലകക്കുമേൽ കിടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ശവത്തിന്റെ മാംസഭാഗങ്ങൾ പക്ഷികൾ ആഹാരമാക്കുകയും ബാക്കി അവശേഷിക്കുന്ന അസ്ഥികൾ അവർ സംസ്കരിക്കുന്നു. സംസ്കരിക്കാനായി ഗുഹപോലുള്ള ഒരു ഭാഗം അവർ നിർമ്മിക്കുന്നു. അവർ നിർമ്മിച്ച അത്തരം ഗുഹകളും മറ്റും ഞങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ആദിമ മനുഷ്യന്റെ അവശേഷിപ്പുകൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞത് ഒരു പുതിയ അനുഭവമായിരുന്നു.

ങ്ങളിൽ വളർന്നുനിൽക്കുന്ന പുൽത്തിട്ടുകൾ. അവിടിവിടെ സാന്നിദ്ധ്യം അറിയിച്ചുയർന്നു നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ. അവിടെയൊരിടത്ത് പാറക്കല്ലുകൾ വരിക്കുവച്ചത് പോലെ ഒരുവട്ടത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു. അതിനുതാഴെ പാറ തുരന്നുണ്ടാക്കിയ മൂന്ന് ഗുഹകൾ! ഗുഹയിലേക്കിറങ്ങി ഞങ്ങളോരോരുത്തരും ഒരു സൂഷ്മ പരിശോധന തന്നെ നടത്തി. ഉള്ളിൽ കട്ടിൽപോലെ ഉയർന്ന കൽത്തിട്ട തിരികൊളുത്താൻ കൽവിളക്ക് ഇത്രയുമായിരുന്നു ആ ചതുരഗുഹയുടെ ഉൾചിത്രങ്ങൾ ദൂരെ വരിക്ക് നാട്ടിയ കുറേ മരത്തൂണുകൾ! ഇത് ഇടുവർ എന്ന പ്രാചീന ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ശവസംസ്കരണരീതിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണെന്ന് അധ്യാപകനിൽനിന്നറിഞ്ഞു. മരക്കമ്പുകൾ യഥാർത്ഥത്തിലവിടുണ്ടായിരുന്നില്ല അവിടത്തെ കുഴികളിൽ ഗവേഷണ പ്രവർത്തകർ പഠനത്തിന് ഊഹമുറപ്പിക്കാൻ നാട്ടിയതത്രെ. ആ മരക്കൊമ്പുകൾക്ക് മുകളിൽ മൃതശരീരം വെക്കുന്നു എന്നിട്ടവ പക്ഷിമൃഗാതികൾക്ക് വിട്ടുനൽകുന്നു. എല്ലിൻകൂട് ആ ഗുഹ കല്ലറയിൽ മറവുചെയ്യുന്നു എന്ന വിവരവും ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു. ചരിത്രാന്വേഷണത്തിനുശേഷം ഏറെ നേരം ആ കുന്നിൻപുറത്ത് മന്ദമാരുതൻ ഇക്കിളികൂട്ടുമ്പോൾ ഓളം വെട്ടിയിരുന്ന പുൽത്തകിടികളിലൂടെ പ്രകൃതിയെ തൊട്ടറിഞ്ഞേറെ നേരം ചിലവഴിച്ചു. ദൂരെ നിളയുടെ മണൽത്തിട്ടകൾ താഴ്വാരത്തെ വയലേലകൾ അംബരചുംബികളായ വൃക്ഷങ്ങൾ, ... അങ്ങകലെ കുറ്റിപ്പുറം പാലം ..... ഇപ്പോഴും മനസ്സിൽ ഒരു പുവർചിത്രം പോലെ! മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ ഡോ. ഗണേഷ്കുമാർ സാറിന്റെ അഭിമുഖവും ഒരു വലിയ ചരിത്രപാഠമായിരുന്നു.

എത്രയെത്ര പറഞ്ഞാലും വാക്കുകൾ പോരാതെവരും തീക്ഷണമായ ധിഷണ പകർന്നുതന്ന ധിഷണ ക്യാമ്പ് യു.കെ കുമാരൻ മാസ്റ്ററുടെ പുസ്തകവായനപാഠങ്ങൾ, ഗംഗാധരൻ മാഷിന്റെ സുന്ദരമായ ഗണിതനിർമ്മിതികൾ, മഹാകവിയുടെ ജീവിതപാഠങ്ങൾ - അക്കിത്തവുമായുള്ള അഭിമുഖം, ഗഫൂർ മാസ്റ്ററുമൊത്ത് അതിസാഹസികമായ ചാന്ദ്രയാത്ര, ചരിത്രാന്വേഷണം, സുഹൃത്തുക്കളെപ്പോലെ ഞങ്ങളോടൊത്താടിപ്പോയ അധ്യാപകർ, ചേച്ചിമാർ, സുഹൃത്തുക്കൾ എല്ലാമായി ക്യാമ്പിന് ഉല്ലാസം പകർന്ന പ്രിയപ്പെട്ട ടി.ടി.സി ചേച്ചിമാർ, പിന്നെ ഒരുപിടി നല്ല കൂട്ടുകാർ.... വർണ്ണിക്കാൻ വാക്കുകൾ പോര. എന്നും മനസ്സിന്റെ പുസ്തകത്താളുകളിൽ സ്വർണ്ണലിപികളിൽ കോറിയിട്ട അനുഭവമാണീ ധിഷണ. ഒരു മഴയത്തും ഒഴുകിപോവാത്ത ആ ഓർമ്മകൾ എന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ മായാതെ നിലനിൽക്കും..... തീർച്ച ......

******

സുവർണ്ണ നിമിഷം

-ഐ. അപർണ്ണ ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ്. കൊടം

ഇവിടേയ്ക്ക് വരുന്നതുവരെ ഭയമായിരുന്നു. ഭയത്തിന് കാരണങ്ങൾ പലതാണ്. ഒന്നാമത് ഞാൻ വരാത്തൊരു സ്ഥലം പിന്നെയൊന്ന് പരിചയമില്ലാത്ത ആളുകൾ. എന്റെ കൂട്ടുകാരിയായ ഗ്രീഷ്മയും വരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാനും പോരാൻ ഒരുങ്ങിയത്. പരീക്ഷയെഴുതുമ്പോൾ ഇങ്ങോട്ട് വരാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ പോലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവിടെ വരുന്നതുവരെ ഭയമായിരുന്നു മനസ്സിലെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ ഇവിടെ വന്ന് ഈ ചുറ്റുപാടും ആളുകളെയും എല്ലാം കണ്ടപ്പോൾപിന്നെ വരാതിരുന്നാൽ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച ആദ്യത്തെ നഷ്ടം എന്ന പ്രത്യേകമായ അംഗീകാരം ഈ ക്യാമ്പിന് ലഭിച്ചേനെ. ഈ പറഞ്ഞ പേടികളല്ലാതെ എനിക്ക് ഒരു പേടിയും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. എവിടെയാണ് കിടക്കുന്നതൊക്കെ? സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലമായിരിക്കുമോ? എന്നാൽ എന്നാൽ എന്റെ മനസ്സിലെ ചിന്തകളെല്ലാം തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഈ രണ്ടര ദിവസത്തെ എന്റെ ക്യാമ്പ് ജീവിതം. എന്റെ സന്തോഷം പറയാനാവത്തതിലും അധികമാണ്. ഞാൻ എന്തു വിചാരിക്കുന്നുവോ നടക്കുന്നത് അതിന്റെ അപ്പുറമാണ്. എനിക്ക് ആദ്യം വന്നപ്പോൾ ഈ ക്യാമ്പിന്റെ പേര് അറിയുമായിരുന്നില്ല. ഇവിടെ വന്നപ്പോഴാണ് ബുദ്ധി എന്നർത്ഥം വരുന്ന ധിഷണ എന്നാണ് ഈ ക്യാമ്പിന്റെ പേരെന്നറിയുന്നത്. ഈ ക്യാമ്പുകൊണ്ട് എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നും ഇവിടെ വന്നപ്പോഴാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഈ ക്യാമ്പുകൊണ്ട് ഞാൻ കാണുമെന്നു വിചാരിക്കാതിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ എനിക്ക് കാണാൻ സാധിച്ചു. മഹാകവി അക്കിത്തം അച്യുതൻ നമ്പൂതിരിയെ. അദ്ദേഹവുമായി സംഭാഷണത്തിലേർപ്പെടാൻ സാധിച്ച ആ കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ മഹത്തായ നിമിഷങ്ങളായാണ് ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നത്. ഇതുകൂടാതെ നാസഗഫൂർ മാഷിന്റെയും, യു.കെ കുമാരൻ മാഷിന്റെയും, ശ്രീകുമാരൻ മാഷിന്റെയും, ഗണേശൻ മാഷിന്റെയും, ഷാജി മാഷിന്റെയും ക്ലാസുകൾ വളരെ പ്രചോദനം കൊള്ളിക്കുന്നവയായിരുന്നു. ഞാനീ 8-ാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഇത്രയും മഹത്തായ

വിദ്യതൻ പൂമൊട്ടായ്

- ഗ്രീഷ്മ. എം, ടി
ജി.എച്ച്.എസ് വിളയൂർ

ക്ലാസിൽ ഗണിതം ക്ലാസ്സ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഗണിതത്തിലെ രസകരമായ ഒരു ഭാഗം ടീച്ചർ കുട്ടികൾക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കുമ്പോഴാണ് പെട്ടെന്ന് പ്രധാനാധ്യാപിക ക്ലാസിൽ വരുന്നത്. വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം അവർ കനത്ത ശബ്ദത്തിൽ വിളിച്ചു. പാർവ്വതി..... എട്ടാം ക്ലാസിലെ കൂട്ടിക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും കറുത്തിരുണ്ടൊരു പെൺകുട്ടി എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. ടീച്ചർ അവളെ കൊണ്ടുപോയി സ്വകാര്യമായെന്തോ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറയുന്നത് കുട്ടികൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് സീറ്റിൽ വന്നിരുന്നപ്പോൾ കുട്ടികളെല്ലാവരും അവളെ പൊതിഞ്ഞു. അധ്യാപിക പറഞ്ഞതെന്താണെന്നറിയാനുള്ള ആകാംക്ഷയായിരുന്നു അവർക്ക്. ആ കൂട്ടത്തിനു നടുവിലിരുന്നുകൊണ്ട് അവൾ വിക്കി വിക്കി പറഞ്ഞു. പാലക്കാട് ഡയറ്റിൽ നടക്കുന്ന സഹവാസ ക്യാമ്പിൽ എനിക്കു സെലക്ഷനുണ്ട്. കുട്ടികളെല്ലാവരും കൈയടിച്ച് അഭിനന്ദനങ്ങളറിയിക്കുമ്പോഴും പാർവ്വതി മനസ്സിൽ ദൈവത്തെ വിളിക്കുകയായിരുന്നു. അധ്യാപകരുടേയും മറ്റും കുട്ടികൾ മാത്രം പങ്കെടുക്കുന്നതു ആ ക്യാമ്പിൽ വെറും കൂലിപ്പണിക്കാരുടെ മകളായ ഞാൻ പങ്കെടുക്കുന്നതു മോശമല്ലേ. മാത്രമല്ല തനിക്കാണേ ഇടാൻ നല്ല വസ്ത്രവുമില്ല. ഇതായിരുന്നു പാർവ്വതിയെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രശ്നം. എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിലാണെങ്കിലും പോണം എന്ന അധ്യാപകരുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി അവൾ ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുക്കാനായി പോയി.

ദിവസങ്ങൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അധ്യാപകർക്കും രക്ഷിതാക്കൾക്കും ആധിയായി 3 ദിവസം കഴിഞ്ഞു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ആ സ്ക്കൂളും അവിടുത്തെ കുട്ടികളും അധ്യാപകരും വിവിധ ജീവജാലങ്ങളും എല്ലാം കണ്ടത് പുതിയൊരു പാർവ്വതിയെ ആണ്. ചെറു പുഞ്ചിരിയുമായി ആ സ്ക്കൂളിന്റെ പടികടന്നവിടേക്കു വരുന്ന പാർവ്വതി ലോകത്താദ്യമായാരുന്നു ഇങ്ങനെ സന്തോഷത്തോടെ. അവളുടെയാ സന്തോഷത്തിന്റെ പൂമൊട്ടുകൾ ആ വിദ്യാലയത്തിലെങ്ങും ഒളിവിതറിക്കൊണ്ട് വിരിഞ്ഞു നിന്നു.

എല്ലാം കുട്ടികളും ഉൻമേഷവാൻമാരായി പാർവ്വതിക്കു ചുറ്റും കൂടി. അങ്ങനെ കുരുന്നുകളായ വിദ്യാമോഹികൾക്കു മുന്നിൽ അവളാ ക്യാമ്പിൽ നിന്നും ആർജ്ജിച്ചെടുത്ത വിദ്യാധനം കാഴ്ച്ചവെച്ചു. കൂടെയവൾ കൂട്ടി ചേർത്തു. ഇനി ഞാൻ എപ്പോഴും പുഞ്ചിരിയുടെ പൂമൊട്ടായ് വിരിഞ്ഞു നിൽക്കും.

*****

പറഞ്ഞു തന്നു. പിന്നെ ഒരുഗ്രൻ കളിയായിരുന്നു. ആവേശം പകരുന്ന കളി. 2 ടീമുകളും കട്ടക്ക് നിന്ന് പൊരുതി സമനില പാലിച്ചു. പ്രഭാത ഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം ഞങ്ങൾ മഹാകവി അക്കിത്തത്തിന്റെ അടുത്ത് പോയി ഒരു വല്ലാത്ത അനുഭവമായയുരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ നിരവധി സംശയങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം കൃത്യമായി ഉത്തരം നൽകി. ഞങ്ങൾ ആ സന്ദർഭം പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. സാർ പറഞ്ഞ കുട്ടിക്കാലത്തെ പല കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ ആ പരിസരത്ത് കണ്ടു. തുടർന്ന് വന്നത് ഒരു സാറായിരുന്നു. ആ സാർ വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ ഒരു കവിതയും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പദ്യവും പാടി തന്ന് ഞങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഞങ്ങളത് പഠിച്ചെടുത്തതിൽ ഞങ്ങൾ അഭിമാനം കൊണ്ടു. സാർ ഞങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യ്തു.

ശേഷം ആലപ്പുഴയുൽ നിന്ന് വന്ന ഒരു സാർ മലയാളത്തിലെ പലതും പറഞ്ഞു തന്നു. ഒരു കഥകളിയിലെ ചില ഭാഗങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചു. ശേഷം ക്യാമ്പംഗം ഒരു മോഹിനിയാട്ടം അവതരിപ്പിച്ചു. ശഷം എത്തിയത് മലപ്പുറത്തെ ഗഫൂർ സാറായിരുന്നു. ആ സാറിന്റെ ക്ലാസ് ആവേശവും പകർന്നു. ചന്ദ്രനെ പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഞങ്ങളിലേക്ക് അദ്ദേഹം പകർത്തി. പൊതു സമൂഹത്തിന്റെയും എന്റെയും തെറ്റിദ്ധാരണകൾ അദ്ദേഹം തിരുത്തി. NASA യിലെ അംഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. NASA വിവിധ ചിത്രങ്ങളും മറ്റും ഗഫൂർ സാറിന് കൊടുത്തുരുന്നു. അതെല്ലാം ഞങ്ങൾ കണ്ടു. തുടർന്ന് ഭക്ഷണത്തിനു ശേഷം അന്ന് പരിചയപ്പെടാത്തവരെ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ഒരു പരിപാടി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഞങ്ങൾ ഹോസ്റ്റലിൽ എത്തിയത്. സങ്കടത്തോടെയാണ്. കാരണം നാളെ പോകേണ്ടി വരുമല്ലോ അത് തന്നെ കാരണം. എങ്ങനെയൊക്കെയോ ഞങ്ങൾ ആ ദിവസം കഴിച്ചു കൂട്ടി.

പിറ്റേന്ന് അത്ര തന്നെ ആഹ്ലാദം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെ എങ്ങനെയോക്കെയോ എഴുന്നേറ്റ് പ്രഭാതകർമങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു. പിന്നെ ചരിത്രഖനിയിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. അവിടുന്ന് പുതിയ ചരിത്രങ്ങൾ അറിയാൻ സാധിച്ചു. അത് ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു. മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവം. ക്യാമ്പിലെത്തി ഞങ്ങൾ ചായയും, പലഹാരവും കഴിച്ചു. പിന്നെ കുറച്ചു നേരം ഞങ്ങൾ ക്രിക്കറ്റ് കളിച്ചു. എന്റെ ടീമാണ് ജയിച്ചത്. പിന്നെ അതിൽ ഒരു സമ്മാനവും കിട്ടി. ചെറിയ പരിക്ക്. എന്റെ അനുഭവത്തിൽ ഈ ക്യാമ്പ് എന്റെ വീട് തന്നെയായിരുന്നു.

ഒരു ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ എനിക്ക് അഹങ്കാരവും അതിലുപരി അഭിമാനവും തോന്നുന്നു. ഈ പരീക്ഷയിൽ എന്നെ സെലക്ട് ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്കിതൊക്കെ സ്വപ്നം കാണാൻ മാത്രമേ പറ്റുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ തരത്തിലുള്ള ഒരു ജീവിതം ...... അത് വിവരിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല.

ഇതുകൂടാതെ ഇനിയുമുണ്ട് കാര്യങ്ങൾ. ട്രയിനിംങ് ടീച്ചർമാരുടെ സ്നേഹവും സംരക്ഷണവും.... അവർ ഞങ്ങൾക്ക് ടീച്ചർമാരായിരുന്നില്ല. സ്വന്തം ചേച്ചിമാരായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ മറ്റധ്യാപകരും അതുപോലെതന്നെ. ഇവിടെയുള്ള ഈ അന്തരീക്ഷം വിട്ട് പോകണമല്ലോ എന്ന് ആലോചിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷത്തിലേറെ സങ്കടമാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഞങ്ങൾ 40 പേരുള്ളതിൽ 25 പേരെ ഈ ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുത്തുള്ളൂ. ഇവരെല്ലാം വേറെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നവരാണെങ്കിലും ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളെല്ലാം ഒരു വീട്ടിലെയാണ് എന്ന തോന്നലാണ് ഉണ്ടായത്. ഇവിടെ പഠിച്ചും കളിച്ചും നടന്ന കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ മഹത്തായ ഒരു കാര്യം പോലെയാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഈ നിമിഷങ്ങൾ ഞാനെന്റെ മനസ്സിൽ മായാത്ത ഒരു സ്വർണചിത്രം പോലെ സൂക്ഷിക്കും.

വായന എഴുത്തിന് കരുത്താകുന്നു. യു. കെ. കുമാരൻ (നോവലിസ്റ്റ്)

അറിവിന്റെ ചെപ്പ്

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ഒരു അനുഭവ കഥ

- കെ. ഹരീഷ്. ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ്. കാരാകുറുശ്ശി

എന്താവും അവിടുത്തെ കാര്യങ്ങൾ? എപ്പൊഴൊക്കെയാവും? തുടങ്ങി നിരവധി സംശയങ്ങളോടെയാണ് ഞാൻ കാരാകുറുശ്ശിയിൽ നിന്ന് യാത്ര തിരിച്ചത്. വരുന്ന വഴി അത്ര അപൂർവമായ കാഴ്ചകളൊന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിന്റെ അവസ്ഥ നമുക്കറിയാം. ഭാരതപ്പുഴ കണ്ട ഞാൻ അന്തം വിട്ടു നിന്നു. ഞാൻ ആദ്യമായിട്ടാണ് ആനക്കരയിലേക്ക് വരുന്നത്. സ്കൂൾ പടി കടന്നതു മുതൽ കുട്ടികളെല്ലാം ഞങ്ങളെ ഒരു വിചിത്രജീവിയായാണ് വീക്ഷിച്ചത്. ഞങ്ങൾ 3 പേരും ചേർന്ന് സ്കൂളാകെ ചുറ്റിക്കണ്ടു. ഒപ്പം ഇവിടുത്തെ ചില കുട്ടികളെ പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവരോടൊത്ത് ചെസ്, ഗോട്ടി തുടങ്ങി കളികളും ഞങ്ങൾ കളിച്ചു.

[illegible]

ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനം പൊതുവെ പ്രസംഗമായതു കൊണ്ട് എനിക്കത് അത്ര ഇഷ്ടമായില്ല. വിശിഷ്ടാതിഥിയായി എത്തിയത് MLA ആയിരുന്നു. കുറേ ഉപദേശങ്ങളും ആശംസകളും അറിയിച്ചു. ഒരു ചായയോട് കൂടി ക്യാമ്പ് ആരംഭിച്ചു. കൂട്ടിനായി അവിലും നൽകി. തുടക്കത്തിലെ ആദ്യ ക്ലാസ് U.K. കുമാരൻ സാറായിരുന്നു. പ്രശസ്ത നോവലിസ്റ്റാണദ്ദേഹം. ഞങ്ങളിൽ അലറികൊണ്ടിരുന്ന നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ തല്ലിക്കെടുത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനായി. സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചും പല കൃതികളെ കുറിച്ചും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ചോദ്യങ്ങൾ അടങ്ങി ശാന്തമായ മനസായിരുന്നു അതിനു ശേഷമെന്റേത്. നന്ദിയോടുകൂടി സാറിന്റെ ക്ലാസ് അവസാനിച്ചു. ഞങ്ങളിൽ പലർക്കും സങ്കടത്തിന്റെ വിത്തുകൾ മുളച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ചേച്ചിമാരെ പോലെ ചിലർ ഞങ്ങളിലെ വിത്തുകൾ നശിപ്പിച്ചു. അവർ നൽകിയത് വലിയ ആശ്വാസമായിരുന്നു. ശേഷം നടന്നത് ഒരു ഫ്രണ്ട്ഷിപ്പ് ഗെയിമിയിരുന്നു. എന്നാൽ 3-4 പേരെ മാത്രമേ പരിചയപ്പെടാനായുള്ളൂ. തുടർന്ന് വിഭവസമൃധമായ ഒരു സദ്യക്ക് ശേഷം ഞങ്ങൾ കുറേ വിശേഷങ്ങൾ പങ്കുവെച്ച് ഉറങ്ങി.

രാവിലെ കൃത്യം 7 മണിക്ക് തന്നെ എഴുന്നേറ്റ് പ്രഭാത കർമങ്ങളൊക്കെ നിർവഹിച്ചു. തുടർന്ന് വ്യായാമ പരിശീലനമായിരുന്നു. യോഗ, അത്യാവശ്യം വേണ്ട വ്യായമങ്ങൾ

യത്. ഹോസ്റ്റലിൽ പോയാൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും വലിയ കൂട്ടുകാരാണ് അല്ലാത്തപ്പോഴും അതെ ഹോസ്റ്റലിൽ എത്തിയാലാണ് ഹരീഷിന്റെ വായ തുറക്കുക പിന്നെ വയങ്കര രസകരമായ കളിയും ചിരി യുമൊക്കെയാ ണ്. കളിയുടെ ശേഷമാണ് ഞങ്ങൾ ഹോസ്റ്റലിൽ എത്തിയത് ഞങ്ങളോട് ഇഷ്ടമുള്ള മുറി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ശേഷം

ഞങ്ങൾ DIET ബിൽഡിങ്ങിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്ന് ഗംഗാധരൻ സാറിന്റെ അതിമനോ ഹരമായ ക്ലാസായിരുന്നു. ഒരു കടലാസിൽ നിന്ന് എന്തൊക്കെ മനോഹരമായ വസ്തു ക്കളാണ് നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയുക എന്ന് സാർ പറഞ്ഞു തന്നു. അത് ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തി ക്കുകയും നക്ഷത്രവും പന്തും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യതു. ഈ ക്ലാസിനുശേഷം ഞങ്ങൾ രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ ഒന്നാംദിനം അവസാനിച്ചു. രണ്ടാം ദിനം ഞങ്ങൾ ഒരു സുഖമായ ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഉണർന്നതിന്റെ ഉത്സാഹത്തിലായിരുന്നു. രാവിലെ 8 മണിക്ക് ഞങ്ങൾ എക്സർസൈസ് ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി സൂര്യനമസ്ക്കാരവും മറ്റ് പല വ്യായാമ മുറകൾക്കു ശേഷം ഞങ്ങൾ ഒരു ഗെയിം കളിച്ചു. 2 ടീമുകളായിട്ടായി രുന്നു കളി ഇരു ടീമിലും 4 പേർ വന്നതിനാൽ 2 ടീമും ജയിച്ചതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. പിന്നെ ഞങ്ങൾ 10 മണിക്ക് ഒത്തുകൂടി ശ്രീകുമാർ സാർ വളരെ രസകരമായി ന്റെ ഉപ്പൂപ്പാക്ക് ഒരാ നണ്ടായിരുന്ന് എന്ന ബഷീർ കഥ അവതരിപ്പിച്ചു. കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ സാറിന് വേഗം സ്ഥാനം പിടിക്കാൻ സാധിച്ചു ശേഷം 11.30 ന് ഞങ്ങൾ അക്കിത്തം അച്ചുതൻ നമ്പൂതിരി യുടെ വീട്ടിലെത്തി. കവിതയെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചു. ഒപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മകളും അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോട് പങ്കുവെച്ചു. ഉച്ചക്ക് 2 സാറുകൾ കവിത ചൊല്ലി തരുകയും ചെയ്തു. ശേഷം ഗഫൂർ സാറിന്റെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ക്ലാസായിരു ന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് എനിക്ക് അറിയാത്ത ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. രാത്രിയാണെങ്കിൽ ഇത്രയും രസകരമായ നിമിഷങ്ങളില്ല എല്ലാവരും തന്റെ വിശദാംശ ങ്ങളും പിന്നെ അവരുടെ പരിപാടികളും അവതരിപ്പിച്ചു. എല്ലാ ക്ലാസുകളും വളരെ ഉപകാ രപ്രധമായിരുന്നു. എനിക്ക് ഒരിക്കലും മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവമായിരുന്നു ഇത് ഒരി ക്കലും മറക്കില്ല. ഇതുപോലെ ഇനിയും ക്യാമ്പുകൾ ഉണ്ടാവാനും ഈ കൂട്ടുകാരെല്ലാം അതിൽ പങ്കെടുക്കാനും എനിക്ക് വളരെ അധികം ആഗ്രഹം ഉണ്ട്.

ജനഹൃദയങ്ങൾ

മർമരക്കൊമ്പലിൻ
താളങ്ങളിൽ ഞാൻ
കാതോർത്തു ഒരു
കുഞ്ഞു സംഗീതം.-
തെങ്ങുകൾ വൃക്ഷങ്ങൾ
ആടിയുലയുമ്പോൾ
ആ ചെറു കാറ്റിലു-
മുണ്ടൊരു സംഗീതം
മന്ദഗതിയിലൊഴുകി
വരുന്നൊരു നിളയുടെ
ഓളങ്ങളിൽ
ഒരു നല്ല സംഗീതം.
ആർദ്രമായൊരു ത്രി-
സന്ധ്യയിൽ വന്ന
കുഞ്ഞു പ്രാണി-
കളിൽ മധുര സംഗീതം
തിന്മകളില്ലാത്ത ഒരു
രാത്രി കണ്ടു ഞാൻ

നൻമയുടെ സാരം
മാഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിൽ
ധിഷണയുമായ് കുട്ടികൾ
അദ്ധ്യാപകർ ഒത്ത
ഒരുമയിൽ വാഴുമ്പോൾ
അതിൽ വിടരുന്ന സ്നേഹം
ആ സ്നേഹത്തിൽ
നിന്നുദിക്കുന്ന ചെറു-
പുഷ്പങ്ങളിൽ
അണയാത്തതായൊരു സൗരഭ്യം
ആ സൗരഭ്യത്തിൽ നിന്ന്
പുതുനാമ്പുകൾ
മുളയ്ക്കുന്നു, മാഞ്ഞു
പോകുന്നു ദുഃഖങ്ങൾ
തിരക്കുപിടിച്ച ജീവിതത്തിൽ-
നിടയിൽ ഞാൻ കണ്ടു
വർണ്ണങ്ങൾ ചാലിച്ച
ജനഹൃദയങ്ങൾ;

- ലിയന.സി
എം.ഇ.ടി.ഇ.എം.എച്ച്.എസ്.എസ്. മണ്ണാർക്കാട്

മലയിടുക്കിൽ കിനിയുന്ന ഒരു ഉറവ മഹാസമുദ്രമായി മാറുന്ന പോലെ അമ്പലചുമരിൽ കോറിയിട്ട നാലുവരി ഒരു കാവ്യസമുദ്രത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു. - അക്കിത്തത്തിന്റെ കൂടെ....

ജ്ഞാനത്തിന്റെ വീക്ഷണമാർന്നൊരു
നിറകുടത്തെ തുളമ്പിക്കുവാൻ
വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പൊന്നറയൊന്നു
നെല്ലറതൻ നാടിൻ സൗരഭ്യമേകുവാൻ
ജ്ഞാന - വിജ്ഞാന - പൈതൃക - സംസ്ക്കാരത്തിൻ
ഉറവിടമാർന്നൊരാനക്കരതൻ ഭൂവിൽ
മായാത്തനുഭവമായ് ഞങ്ങളൊത്തുചേർന്നു
സ്നേഹത്തിൻ പാലാഴി തുളുമ്പിപ്പാൻ
സ്നേഹിതരായൊരാചാര്യ സമൂഹവും.,
നൻമയാർന്ന സാഹിത്യമെന്തെന്നറിയിപ്പാൻ
കുമാരനവരകൾതൻ അനുഭവമായൊര-

ധിഷണ

- ഹരികൃഷ്ണൻ. കെ.ആർ. II. എ.
കെ.വി.ആർ.എച്ച്.എസ്. ഷൊർണ്ണൂർ

നിർമ്മിതിയിലെ ഗണിതം.
ശ്രീ. വി.ഗംഗാധരൻ നയിക്കുന്ന ക്ലാസ്സ്

ഭിമുഖസായാഹ്നവും,
ശാസ്ത്രീയമാർന്ന നിർമ്മിതി തൻ
ഗണിതപഠനമായ് ഗംഗാധരനവർകളും
ഭാവാഭിനയത്തിൻ സംഗീതമായ
നർമ്മമാർന്ന ശ്രീകുമാർ അവർകളും
സാഹിത്യഗേഹത്തിൻ സർഗാത്മകതതൻ
കുട്ടിത്തമാർന്ന അക്കിത്തവും
അംബരചുംബിതയായ അമ്പിളിമാമന്റെ
സൗരഭ്യമായ് ഗഫൂറവർകളും
വിജ്ഞാനവീക്ഷണമാർന്നൊരു ധിഷണത്തെ
അനുഭവാത്ഭുതമായ് മാറ്റീടിനങ്ങനെ!

GIFTED

- അജയ് ജ്യോതിപ്രകാശ്
ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ് കാരാകുറുശ്ശി

ഞാൻ ആദ്യമായല്ല വീട്ടിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ എനിക്ക് ഇവിടെ വരാൻ യാതൊരു പേടിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനു മുൻപുണ്ടായിരുന്ന അറിവ് മാത്രമായിരുന്നു എനിക്ക്. അതിനാൽ ഇവിടെ എന്താണ് ഉണ്ടാവുക എന്ന് വളരെയധികം ആകാംഷ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ എനിക്ക് മറ്റ് ക്യാമ്പുകളിൽ പങ്കെടുത്തതിനെക്കാൾ എന്തൊ സന്തോഷവും ധൈര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ എല്ലാവരും ഒരുപോലെയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടെങ്കിലും എന്നോടോ മറ്റ് ടി.ടി.സി ചേച്ചിമാരോടോ പറയാം എന്ന ഷംന്നചേച്ചിയുടെ വാക്കുകൾ എനിക്ക് കൂടുതൽ ധൈര്യമേക്കി. ഇവിടെ ആരായാലും എന്നോട് വളരെ കൂട്ടായ്മയോടെയും രസകരമായ രീതീയിലുമാണ് ഇടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അത് ഷംനചേച്ചി ആയാലും, ഹരിത ചേച്ചി ആരായാലും, അനുചേച്ചി ആയാലും, ജുമാനചേച്ചി ആയാലും, സെൽവേട്ടനായാലും, വളരെ രസകരമായ രീതിയിലാണ് എന്നോടും മറ്റുള്ളവരോടും ഇടപ്പെടുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ എല്ലാവരുടേയും ഈ മാമാങ്കം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യതത് MLA ബൽറാം അവർകളാണ്. ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനത്തിനു ശേഷം കുമാരൻ സാറിന്റെ കവിതയുടേയും, കഥയുടേയും, വായനയുടേയും ലോകത്തേക്ക് നമ്മളെ കൊണ്ടുപോകാനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ടുള്ള ഒരു അതിമനോഹരമായ ക്ലാസായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാത്ത പല കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു തന്നു. ഈ ക്ലാസിനു ശേഷം ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും അവിൽ കിട്ടി. അതിനുശേഷം വളരെ രസകരമായൊരു ഗെയിം ആയിരുന്നു. കൂട്ടുകാരെ പരിചയപ്പെടലായിരുന്നു കളി. ഈ കളിയിലൂടെ എനിക്ക് ധാരാളം പുതിയ കൂട്ടുകാരെ കിട്ടി. അവർ എനിക്ക് അറിയുന്ന എന്റെ കൂട്ടുകാരെ പോലെയാണ് എനിക്ക് തോന്നി

ചാന്ദ്രവിസ്മയം

ശ്രീലേഖ. എൻ. പി.എച്ച്.എസ്.എസ്. പള്ളിക്കുറം

"അമ്പിളിയമ്മാവാ താമരക്കുമ്പിളിലെന്തുണ്ട്"

എന്നു പാടിവളർന്ന കുട്ടികളാണ് കേരളത്തിലുണ്ടാവുക. ഭൂമിയുടെ ഒരേയൊരു ഉപഗ്രഹമായ ചന്ദ്രൻ എന്തെല്ലാം പേരിലൊക്കെയാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. കുട്ടികളുടെയെല്ലാം പ്രിയങ്കരനായ അമ്പിളിയമ്മാവനെപ്പറ്റി ഒട്ടനവധി പാട്ടുകളും കഥകളും എല്ലാം കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും. പണ്ട് (1969 ൽ) നീൽ ആംസ്ട്രോങ് എന്ന ചേട്ടൻ ചന്ദ്രനിൽ കാലുകുത്തിയ വിവരവും നമുക്കറിയാം എന്നാൽ ചന്ദ്രനെന്ന വിസ്മയത്തെ അടുത്തറിയാൻ നമുക്കെല്ലാം ആഗ്രഹമുണ്ടാകുമെങ്കിലും അതിന് പലപ്പോഴും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകില്ല. ചന്ദ്രനെ അടുത്തറിയാൻ എനിക്കും അതിയായ മോഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന് സാധിച്ചത് ആനക്കരയിൽ വച്ചുനടന്ന ദിക്ഷണ എന്ന സഹവാസക്യാമ്പിൽ വച്ചാണ്. നാസ ഗഫൂർമാഷാണ് ക്ലാസിനെ നയിച്ചത്. വളരെയേറെ രസകരവും കൗതുകകരവുമായ ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു അത്. ഒരു ചാന്ദ്രയാത്രയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച ഒരു അനുഭൂതിയായിരുന്നു അപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ടത്. ബഹിരാകാശയാത്രികരുടെ എല്ലാതരം കാര്യങ്ങളും സാർ പറഞ്ഞുതന്നു. ചാന്ദ്ര പര്യവേഷണങ്ങളെകുറിച്ചും മറ്റും അറിയാൻ സാധിച്ചു. ചാന്ദ്രയാത്രയുടെ ഉള്ളറകളിലേക്ക് ചിന്തിക്കൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ഒരു ക്ലാസ്സായിരുന്നു അത്. സാഹസികത ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന എനിക്ക് ഈ വലിയ സാഹസികതയുടെ അറിവുകൾ തികച്ചും വിസ്മയകരമായിരുന്നു. ചന്ദ്രനിലേക്കൊരു യാത്ര എന്നു പേരിട്ട ആ യാത്ര എനിക്ക് വളരെയധികം ആസ്വദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അമ്പിളിയമ്മാവന്റെ വിവരങ്ങൾ തേടിയുള്ള ആ പഠനയാത്രയിൽ പങ്കാളിയാകാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷം തോന്നി.

അവിസ്മരണീയ നിമിഷങ്ങൾ

- കെ.ആർ. രോഹിണി, ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ്.എസ് വട്ടേനാട്

മനസ്സിൽ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപെട്ട ആരാധിച്ച വ്യക്തിയെ നേരിട്ടു കാണാൻ കഴിഞ്ഞത് ജീവീതത്തിലെ ഒരു അവിസ്മരണീയ സന്ദർഭം തന്നെയായിരുന്നു. ഒരുപാട് കേട്ടും വായിച്ചും ആ വ്യക്തിത്വത്തെ കുറിച്ച് അറിഞ്ഞു. നിരവധി പുരസ്ക്കാരങ്ങൾക്കുടമ, കഥ, കവിത, നാടകം തുടങ്ങി എല്ലാം എഴുതുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരുപാട് കവിതകൾ വായിച്ചും കേട്ടും അറിഞ്ഞതാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവീതം വിശദമാക്കിയപ്പോൾ അത് ഇതുവരെ അറിഞ്ഞതിന്റെയെല്ലാം എത്രയോ മുകളിലായിരുന്നു.

അദ്ദേഹവുമായി ചിലവഴിച്ച കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ, അത് ഈ ജീവിതം മൊത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കഴിഞ്ഞ പ്രതീതിയാണ് എനിക്ക് കിട്ടിയത്. അതിൽ ഞാൻ വളരെ ധന്യവതിയുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രാമത്തിലെ അമ്പലചുമരിൽ കണ്ട വികൃതചിത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് രചിക്കപ്പെട്ട ആദ്യ സൃഷ്ടി. കരിക്കട്ട കൊണ്ട് ചുമരിൽ കുറിച്ചിട്ട നാലു വരി. അത് ഒരു ശ്ലോകത്തെ പോലെയാണെന്ന് സുഹൃത്ത് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്രേ. തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇടശ്ശേരി വളരെ സ്വീധീനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും രാമായണവും ഭാഗവതവും ആണ് സ്വീധിനിച്ച പുസ്തകങ്ങളെന്നും അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ അതും ഒരു വ്യത്യാസ്ത അനുഭവം തന്നെയായിരുന്നു. തന്റെ 7- മത്തെ വയസ്സിലാണത്രേ ആദ്യമായി എഴുതുന്നത്. താൻ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്ന നിമിഷമാണ് ഇടശ്ശേരിയെ കണ്ടത് എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇടശ്ശേരിയുടെ സ്വാധീനം എനിക്ക് വ്യക്തമായി. ഇന്നത്തെ കാലത്തെ വൃത്തവും അർത്ഥവുമില്ലാത്ത കവിതകളോട് താൽപര്യമില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രതികരിച്ചത്. എത്രയോ വലിയ നിലയിൽ നിൽക്കുന്ന വ്യക്തി ഞങ്ങളോട് പ്രതികരിച്ചത് സാധാരണക്കാരനെ പോലായിരുന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെ താളുകളിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ പറ്റുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഓർമ്മയാണ് ശ്രീ. അക്കിത്തം അച്യുതൻ നമ്പൂതിരിയുമായി ചിലവഴിച്ച നിമിഷങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം മൊത്തം ഇപ്പോൾ മനസാകുന്ന പുസ്തകത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഈ അവിസ്മരണീയ നിമിഷം എനിക്ക് എന്നും അഭിമാനിക്കാവുന്ന ഒന്നാണ് എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. വളരെ നല്ല ഒരു സന്ദേശം ഞങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.ഞാൻ എത്രയോ ഭാഗ്യം ചെയ്ത കുട്ടിയാണെന്ന്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷെ എനിക്ക് എന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട സാഹിത്യകാരനെ നേരിൽ കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

****

നന്ദി ഒരായിരം.....

- വർഷ
ജി.ജി.വി.എച്ച്.എസ്സ്.എസ്സ്. നെന്മാറ

ക്ലാസിലെ കുട്ടികളെല്ലാവരും ഇന്റർവെൽ നേരത്ത് കളിക്കുകയായിരുന്നു. അമ്മു, അവൾ മാത്രം ഒറ്റപ്പെട്ട് ഒരു മരച്ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു. എല്ലുതോലുമായ രൂപം കണ്ടാൽ ത്തന്നെ പാവം തോന്നും. പക്ഷേ അവളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് നല്ല തിളക്കമുണ്ടായിരുന്നു. ആരും കൂട്ടില്ലാത്ത ആ പെൺകുട്ടി ഏതോ പുസ്തകത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. പെട്ടെന്നു തന്നെ ബെല്ലടിച്ചു. എല്ലാവരും ക്ലാസിൽ കയറി. ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ആദ്യത്തെ പീരീഡ് മലയാളമായിരുന്നു. വൽസല ടീച്ചറാണ് അവരെ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അമ്മുവിനോട് അവർക്ക് വല്ലാത്ത ഒരു വാൽസല്യമുണ്ട്. കാരണം അവൾക്ക് അച്ഛനില്ല. അവൾക്കു മൂന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോഴേ പോയി. അമ്മ മരിച്ചിട്ട് 6 മാസവുമായി വീട്ടിനടുത്തെ ഒരു തറവാട്ടിൽ ഒരു മുത്തശ്ശിയെ സഹായിക്കാൻ നിൽക്കുകയാണ് അവൾ. വൽസല ടീച്ചർ ക്ലാസ് ആരംഭിച്ചു. ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം സ്റ്റാഫ് റൂമിലോട്ട് വരാൻ ടീച്ചർ അവളോട് പറഞ്ഞു. താനെന്തെങ്കിലും തെറ്റുചെയ്തുപോയോ എന്നവൾ ഭയന്നു. പക്ഷേ അവളെ കാത്തിരുന്നത് ഒരു സന്തോഷവാർത്തയായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ USS സ്ക്രീനിംഗ് ടെസ്റ്റിൽ ഉന്നത വിജയം നേടി അമ്മു വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൾക്കു തന്റെ സന്തോഷം അടക്കാനായില്ല. അവൾ വൽസല ടീച്ചറെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് പൊട്ടികരഞ്ഞു. ടീച്ചർ അവളുടെ നെറുകെയിൽ തലോടി . ആനക്കര ഡയറ്റിൽ വെച്ച് നടക്കുന്ന ക്യാമ്പിൽ തീർച്ചയായും പങ്കെടുക്കണമെന്ന് ടീച്ചർ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ എങ്ങനെ പോകാൻ കഴിയും? അതിന് താൻ ജോലിക്കു നിൽക്കുന്ന വീട്ടിലെ ആളുകൾ സമ്മതിക്കുമോ? അവളുടെ മനസിൽ ആശങ്കകൾ ഉയർന്നു. പക്ഷേ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൾ ഞെട്ടിപ്പോയി. മുത്തശ്ശി യുടെ മക്കൾ അമേരിക്കയിൽ നിന്നും വന്നിരിക്കുന്നു. അവളെ ആ വീട്ടിൽ നിന്ന് ആ ക്രൂരർ പുറത്താക്കി. പക്ഷേ ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നു തന്നെ അവൾ ഉറച്ചു. ദാനമായി കിട്ടിയ പൈസ കൊണ്ട് ആനക്കരയിലെത്തി. ആ ക്യാമ്പിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ തിളങ്ങിയത് അവളായിരുന്നു. അവളുടെ കുടുംബത്തെ കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ച രവിമാഷ്ക്ക് അവളോട് വല്ലാത്ത സഹതാപം തോന്നി. മക്കളില്ലാത്ത മാഷ് അവളെ സ്വന്തം വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ആ വീട്ടിൽ അവളെ കാത്തിരുന്നത് വലിയ സൗഭാഗ്യങ്ങളായിരുന്നു. രവിമാഷുടെ ഭാര്യയായ രതിടീച്ചറുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായി അവൾ മാറി. അവൾ മിടുമിടുക്കിയായി പഠിച്ച് പത്താംതരത്തിൽ സമ്പൂർണ്ണ എപ്ലസ് വിജയം കരസ്ഥമാക്കി. അവളെ എല്ലാവരും വാനോളം പുകഴ്ത്തി. പക്ഷേ അവൾ മനസ്സുകൊണ്ട് തനിക്കീ ജീവിതം തന്ന സഹവാസ ക്യാമ്പിന് ഒരായിരം നന്ദി പറഞ്ഞു.

ഒരു സ്വപ്നം

- വന്ദന. ജി. കൃഷ്ണൻ, കാണിക്കമാതാ കോൺവെന്റ്

എപ്പോഴാണെന്നറിയില്ല, ഉറക്കം എന്ന കരിനീലകടലിൽ ഞാൻ മുങ്ങിത്താഴ്ന്നു. എന്തായിത്? ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ പൂന്തോട്ടമായ ബാംഗ്ലൂരിലാണ്. ISRO യുടെ ഓഫീസിൽ. എന്റെ മനസിൽ ഭയമാണോ, സന്തോഷമാണോ? എനിക്കു തന്നെ അറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്റെ ആരാധ്യപുരുഷനായ APJ അബ്ദുൾ കലാം സാർ

അടുത്തു വന്ന് തലോടി എന്നോടു പറഞ്ഞു ഭയക്കരുത്., നമ്മുടെ നാടിനു വേണ്ടി ജീവൻ ത്യജിച്ചവരേക്കാളും ഏറെ നിന്നെ രാജ്യം സ്നേഹിക്കും. മനുഷ്യന്റെ ഒരു കുതിച്ചുച്ചാട്ടമായിരിക്കില്ല ഇത്. ധീരതയുടേയും, ത്യാഗത്തിന്റെയും വിജയം. ആ വാക്കുകൾ എന്നിലെ പാവകനെ അണച്ചു. എനിക്കു വിശ്വസിക്കാനായില്ല. ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് കരഞ്ഞില്ല?

ഞാൻ സ്പേസ് സ്യൂട്ട് ധരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ഞാൻ ബഹിരാകാശത്തെത്തും. ഗഫൂർ മാസ്റ്ററുടെ വാക്കുകളിലൂടെ ഞാൻ ഒരു പാടു തവണ സഞ്ചരിച്ച ലോകം ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഞാൻ ചൊവ്വയിലെത്തും. നിഗൂഢതകളുടെ ലോകത്തേക്ക് പിന്നെ ഞാൻ ചലനമറ്റുകിടക്കുന്ന ലോകത്തേക്ക്. പക്ഷേ എന്റെ ജീവനു പകരം ലോകത്തിനു കിട്ടുന്നതാകട്ടെ ഏതു ഗ്രഹത്തിലും അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള കഴിവ്. ഞാൻ യാത്ര തുടങ്ങി. ചൊവ്വയിലെത്തി എനിക്കിനി ചിന്തിച്ചു സമയം കളയാനില്ല. ഓരോ നിമിഷവും എനിക്ക് വിലപ്പെട്ടതാണ്. ഞാൻ എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായുള്ള കടമ നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി അവശേഷിക്കുന്നത് ഒരു നിമിഷം മാത്രം. ഞാൻ ദേശീയ പതാകയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കണ്ണടച്ചു.

അണ്ണാറക്കണ്ണാ വാ...! ഞാൻ ഞെട്ടി കണ്ണുതുറന്നു. എന്താത്? ഇന്ന് ഏഴുമണിക്ക് പോകേണ്ടതല്ലെ, എണീക്ക് രേണു കുലുക്കി വിളിക്കുന്നു. ഛെ! ഇതൊരു സ്വപ്നമായിരുന്നു. ഒരുപാടു കടന്നുപോയില്ലേ?